

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Nihil morbis esse salubrius. Et cur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

lore, sed vincere eum atq; opprimere exientis. Sed haud scio, inquit, an dicat aliquis ipsum illud quod pugnat, quod gemit, si malum dolor non est cur necesse est gemere, & pugnare? Quia enim omnia, qua non sunt mala, molestia quoq; omni non carent, sed sunt pleraq; noxa quidem magna & pernicie priuata, quia non sunt turpia: contra natura tamen mansuetudinem lenitatemq; opposita sunt, & infesta per obscuram quamdam & necessariam ipsius natura consequentiam. Hac ergo vir sapiens tolerare & cunctari potest: non omnino sensum sui amittere potest: ἀναλγυσία enim atq; ἀπάθεια nō meo tantum, inquit, sed quorundam etiam ex eadem porticu prudentiorum hominū, sicuti Panatij grauis atque docti viri, improbata abjectaq; est. Hucusque Philosophi progressi sunt, natura duce. Diuina gratia altioris est indolis, ad altiora ducit, morbosque docet nobilioribus cauffis mitigari.

C A P V T XXXIV.

Decima sexta morborum caussa, ut eorum occasione mens excitetur, ad aeterna vel supplicia, vel gaudia consideranda.

Nter maximè paradoxa videri potest, Nihil morbis esse salubrius: quid enim saluti cum morbis, à quibus salus tollitur? Quod sanè ita est, si de salute corporis agatur. Sin autem de vera aeternaque salute disputemus, profectò ita est: Nihil morbis salubrius reperitur. Per morbos enim & exitia summa euitamus, & accendimur ad salutem maximam non solùm mente expendendam, verùm etiam cum ingenti mentis gaudio expectandam. Duo namque sunt, quae hominem à profundo peccatorum extrahunt, vis, magnitudo, atque aeternitas suppliciorum; itemque immensitas praemiorum, quae manet fideliter laborantes. Nemo clariùs potest animo comprehendere, quid sit Infernus, quàm qui dolorem non animo dumtaxat concipit, sed membris etiam ipsis percipit. Aliud est, onera portantes intueri; aliud sarcinam ipsam humeris impositam gestare. Meditantur multi cum horrore cruciatus, qui sunt in inferno; sed vtique maiore id sensu faciunt, qui morbos

suos, quos, experiuntur carni suæ infixos, cum cruciatibus illis conferunt. Et cogitet, qui decumbit, quàm graue sit, alligari lecto? cogitet, quàm sæpe immensos dolores renibus, lateribus, cordi ipsi inhærentes persentiscat? cogitet, quoties optet, si nox est, oriri diem; si dies, venire noctem? quàm calidis votis cupiat, morbi periodum transiisse? Et tamen hæc omnia, nihil sunt, si cum futuris comparentur. Quæ tanta morbi vilius potest esse acerbitas, si ad flammæ medullas intimas penetrantis inæstimabilem acerbicatem æstimeretur? Sæpe igitur, qui æger, solus, in doloribus cubat, secum reputat: Si hæc pati non possum, quomodo patiar infernum? Si nequeo tolerare febrilem ardorem, quomodo tolerabo gehennam ignis? cùm illud legatur: *Quis poterit habitare de vobis, cum igne deuorante? Quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis?* Sic ratiocinantur, & peccata detestantur, maluntq; pati per annum, quàm per sæculum, qui nōrunt morbis vti peccatores.

Isa. 33. 14.

II.

Pius lib. 3.
Ord. Præd.
Anno 1465.

Quæ cogitatio etiam alias animas sanctiores multum confirmauit. Anno 1465. die 23. Nouembris supremum diem suū obiit, altissimo ducum Saffoix sanguine nata Margaretha, Montfortensis Comitissa. Ad eum diem, ne improuisus esset, prudens femina dudum se se antea parauerat. Nam vt se DEO sacram esse meminisset, D. Dominici habitu tecta incedebat, sæculi pompis ex animo abdicatis. Neque contenta fuit, splendorem mundi muliebris abiecisse, interiorem ornatum vt ascisceret, tenero corpusculo tunicam è cilicio molestam iniecit. Dies laboribus sanctis, noctes totas sanctis orationibus impendebat. Ita sollicita Numini seruiebat. Sed addidit ei DEVS, nescio quas podagræ pedicas, quæ eam à diuinis seruitijs impedire videbantur. Quare pia femina duo identidem sibi à superis roganda censuit; & vt preces essent valentiores, non DEVM dumtaxat, sed etiam Dei parentem rogauit. Primum erat, incolumitas nepotis sui, postea Cyprorum regis; alterum, vt podagræ cruciatus, apud se, mitigarentur. Decumbebat tunc grauitur nepos illius, & iam ad extrema venerat, cùm illa ipsa nocte, quæ credebatur moriturus, iudicio & prognosi medicorum, Cali Imperatrix MARIA, comite S. Catharina Senensi, clara se in luce illi visendam præbens,

his